

El Sant Crist i la nissaga dels manacorins

Els manacorins, no cal dir-ho, tots coneixem la història del nostre Sant Crist, ho donam per un fet que va amb nosaltres mateixos, sobretot els qui tenim una certa edat, però tal volta no ens hem aturat mai a considerar algunes connotacions.

La història del Sant Crist podem dir que sempre l'hem rebuda per transmissió oral i amb un caire marcadament familiar. Els frares i les monges no insistien sobre aquest punt; anadors i venidors com eren no n'estaven massa assabentats, de la història, i naturalment no aplicaven, en aquest cas, la dita "de l'abundor del cor, la llengua en raja". Els capellans del poble sí que insistien en aquesta devoció i la fomentaven, però la història ja la donaven bàsicament per sabuda.

Hem de reconèixer que una història transmesa oralment sempre comporta un grau de risc, de llegenda, de ponderació de fets, o de circumstàncies un tant canviabls, segons qui la conta. Però en el cas del Sant Crist crec que no ho podem dir així. Els detalls de l'arribada al Port, la decisió d'endur-se'n la imatge a Ciutat i a la fi quedar permanentment a Manacor, la descripció minuciosa de la talla: cabellera, cara, dents, barba...mai no han sofert canvis pels rapsodes tradicionals dins de cada família.

Però els nostres besavis i padrins a la descripció general dels fets hi afegien la pròpia història familiar vinculada amb el Sant Crist. Cada família tenia i té la seva. Resulta interessant, sobretot per als mes joves, descobrir aquests aspectes dins la pròpia nissaga, com poden ser: quan el besavi va tenir dificultats

econòmiques a causa d'una mala anyada i tenia un deute pendent, aleshores s'encomanà al Sant Crist i se'n sortí. O quan el padrí es va veure estret de bondeveres en el front de batalla i va pensar, en aquell moment d'angúnia, que sa mare li havia posat una medalleta del Sant Crist.... I la padrina, en el part dificultós del seu darrer fill o la malatia llarguíssima de la seva filla... I hi podríem afegir tantes

i tantes situacions familiars. Fins i tot avui per avui som molts els qui li estam agraïts, i per instàncies dels nostres pares o padrins, d'haver aprovat aquella assignatura tan difícil o aquelles oposicions, o en aquell accident no haver-hi hagut conseqüències greus...

També hem de destacar la imminència de les invocacions al Sant Crist en fets diaris.

A qui no se li ha escapat aquella exclamació: Ai, Sant Cristet de Manacor!, quan, per exemple, no trobam aquell document important que estàvem segurs d'haver posat dins el calaixet on el solem guardar sempre i ara el necessitam i no el trobam enlloc. O les mares, per demanar un sac de paciència, quan, a dir d'elles, els feim cendre sense sedàs. Son fets senzills però que tenen un rerefons confiat i entranyable alhora

No podem oblidar mai que en de tota la trajectòria de nissaga de manacorins en la nostra relació amb el Sant Crist sempre hi ha hagut un fet característic i transcendent: la gratitud. Manacor sempre ha volgut ser agraït amb el Sant Crist. Moltíssims de fets ho demostren al llarg dels segles passats i, dins l'àmbit personal i particular crec que tots en més d'una ocasió hem pujat al cambriol per expressar el nostre reconeixement. A més a més el Divendres Sant quan el Sant Crist recorre els nostres carrers tots experimentam un sentiment especial. És el moment del gran silenci. És el moment en què a la pregària, seguint el costum tradicional resam un credo, hi unim la súplica confiada, l'acció de gràcies i el record entenedor de la fe rebuda dels nostres pares.

Avui crec que només ens resta una cosa molt important: no rompre el pont generacional, que sempre hem servat, de la nostra nissaga de manacorins que estimam el Sant Crist. Els infants l'haurien de conèixer i, com en temps d'avior i fins ara, per transmissió oral dels pares, dels padrins i pel testimoni de tots.

Guillem Morey Rosselló

Full Parroquial

Nostra Senyora dels Dolors

Dipòsit Legal: PM 1396 - 1998

Manacor, maig 2005 • Núm. 71

Equip redactor de "Full Parroquial": Guillem Febrer, Joan Lliteras i Toni Gomila. Correcció del Full: Guillem Morey. Col·laboració: Albert Carvajal. No és permesa la còpia total o parcial d'aquest document sense autorització expressa. www.mallorcaweb.net/pardolors

El Sant Crist, ara de bell nou...

Per qui era tingut Jesús en el seu temps? Algú pot pensar que va ser qualque cosa més que un actor secundari? Actor estrany, però

secundari; un tant revolucionari, però secundari; molt bo, però secundari. Suposa un esforç, però cal fer-ho, cal reconstruir la història, o fins i tot desconstruir-la. Qui el visità quan nasqué? Quatre pastorets de la vila i tres forasters, poca cosa més. Qui el conegué durant trenta anys dels trenta-tres que va viure? La mitja dotzena de clients del taller, poca cosa més. Qui estigué vora ell a l'hora angoixant de Getsemani? Tres íntims i encara adormissats. Qui va donar cara per ell a l'hora de l'ajusticiament? Sa mareta, un deixeble jove i unes poques dones plorinyant.

Traslladem el cas a l'hora nostra: s'encendrien les llumetes dels carrers si nasqués un al·lotó a l'estable del corral? Si enregistràssim la proclamació de les seves benaurances, quin lloc ocuparia la venda del CD en el rànquing mundial del més venuts? S'aturaria el trànsit i hi hauria grans embossos de cotxes desconcertats quan la ràdio notificàs la sentència condemnatòria? El qui diuen que està assegut a la dreta del Pare, a quina cadira el fan seure els mallorquins, inclosos els mallorquins que es confessen cristians?

És ver que un grapat d'entusiastes encatifaren de verd el pas de la seva somera, però, a l'hora de la veritat,

ell morí enmig de dos bandolers. Sols Déu intervingué el tercer dia, al cel, per asseure'l a la seva dreta. Actor secundari Jesús de Natxaret. Per

trobar un Jesús actor principal hem de recórrer sols al cel i hem de recórrer sols a Déu.

Ara mateix, aquí a Mallorca, per a qui compta Jesús? Per una part considerable de gent de Mallorca, Jesús no és important, no gaudeix de cap protagonisme. Els fidels que formam l'Església – moments puntuals a part - no som retenguts ni som en realitat molt importants. Els micros de l'església no poden competir, en decibels, amb les megafonies de les sales de festa, els llums dels temples no il·luminen tant, i sobre tot no enlluernen tant, com els dels halls dels hotels o els de les naus de les grans superfícies. Per al gran públic hem tornat irrelevants.

Tornam estar en les mateixes. Als cristians de Corint, un dia Pau els digué: "Fitxau-vos qui sou: "no n'hi gaire de savis, ni gaire d'influents o de bona família. Ben al contrari...ha escollit els qui són dèbils als ulls del món. Déu ha escollit gent que no compta". Estam en les mateixes, en les mateixes del Crist.

És per aquesta raó i no per una altra que el moment present de l'Església esdevé vertaderament apassionant.

Joan Bauzá i Bauzá

AGENDA

MAIG 2005

Estudi bíblic del grup parroquial
Dies 3 i 17 de maig a les 20 h.

Diada de la Família

Diumenge, dia 12 de juny: Missa (11 h.) al Santuari de Lluç, presidida pel Sr. Bisbe. Hi queden especialment convidats els matrimonis que durant aquest any celebren les seves noces d'or o de plata.

Torns de Primeres Comunions

Tots els diumenges del mes de maig (dies 1, 8, 15, 22 i 29) a les 12 h. (Preparació per als infants el divendres anterior a les 18'30 h. a la Parròquia).

Baptisme

Reunió preparatòria per als pares i padrins: dijous 26 de maig a les 21 h.

Celebració comunitària del Baptisme: els diumenges dies 15 de maig i 5 i 19 de juny a les 18 h..

Ministres extraordinaris de l'Eucaristia

Dimarts, dia 24 de maig a les 20'30 h. a Can Vallespir, reunió amb el Sr. Bisbe i el Delegat diocesà de Litúrgia.

Celebracions

Festa del Sant Crist de Manacor: diumenge, dia 15 de maig: missa a les 20 h. Presidirà i predicarà el P. Bartomeu Pont, T.O.R.

Sant Domingo, al Convent: dissabte, dia 21 de maig: missa a les 20 h.

Festa del Corpus: diumenge, dia 29 de maig a les 20 h. missa interparroquial en els Dolors i seguidament processó.

Col·lecta a realitzar

Col·lecta per a Mallorca Missionera: diumenge, dia 8 de maig.

Resultat de les Col·lectes

Col·lecta per a Caritas Parroquial: Eucaristia del Dijous Sant: 626,50 euros (104.157 ptes.).

Col·lecta per a Terra Santa: Celebració de la Mort del Senyor del Divendres Sant. 522,50 euros (86.936 ptes.).

Col·lecta per als nous Vitralls: Diumenge de Pasqua: 2.092 euros (348.079 ptes.).

Confirmació 9 d'abril de 2005

El passat 9 d'abril, el Bisbe de Mallorca Jesús Murgui, administrà el sagrament de la confirmació a un grup d'uns 30 joves de les parròquies dels Dolors i de Sant Pau.

La celebració, que tingué lloc a la parròquia de Nostra Senyora dels Dolors, fou molt viscuda especialment pels confirmands, ja que participaren activament en la litúrgia de la paraula (lecturtes), pregàries i ofrenes.

Després de la missa, la festa continuà al col·legi de la Caritat on s'havia preparat un refresc per als

familiars, padrins i amics dels joves acabats de confirmar.

Cal dir que aquests joves han assistit durant dos anys als cursos de catequesi de confirmació i han participat a diverses convivències i sortides. A més, s'ha de destacar especialment, la seva col·laboració com a voluntaris el dia de l'inici del ministeri episcopal a l'Església de Mallorca de Mons. Jesús Murgui, el 21 de febrer de 2004.

En l'adéu a Joan Lliteras

El passat 2 d'abril de 2005 ens digué l'últim adéu l'amic Joan quan havia complit els 75 anys d'edat. El volem recordar molt especialment des de les pàgines del "Full Parroquial", ja que fou un dels principals promotors de la reaparició d'aquest full després de molts d'anys d'inactivitat. A més, fou membre del Consell Parroquial en dues ocasions i un bon col·laborador en la tasca de reorganització i manteniment de l'Arxiu Parroquial.

Treballà incansablement i publicà un bon grapat de d'articles sobre les seves dues grans passions: la història i el folklore de Manacor.

El recordarem sempre com una persona alegre, activa i entregada de ple a la seva família: la seva dona, les seves dues filles, els gendres i els seus dos nés.

Valguin aquestes paraules com a

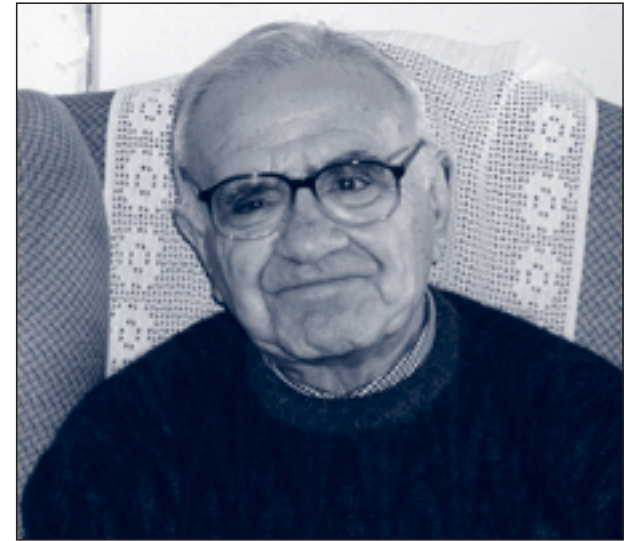
petit homenatge i agraïment de tot el que féu i ens deixà el nostre company.

A reveure l'amo en Joan.

En recordança a Don Mateu Galmés

Recentment ha passat d'aquest món a la Casa del Pare Don Mateu Galmés. Don Mateu va néixer dia 4 de juliol de l'any 1925 a Sant Llorenç i era el major de sis germans. Va ser ordenat sacerdot dia 26 de juny de 1949. El seu primer destí fou la vicaria de Galilea (1949) i d'aquí passà a la Parròquia dels Dolors de Manacor (1951). Cinc anys més tard va ser nomenat rector d'Artà. L'any 1965 fou destinat a Manacor per substituir Don Montserrat Binimelis. Aquesta segona etapa va durar fins a l'any 1952 quan el nomenaren rector de la parròquia de Santa Creu a Palma on va treballar fins a l'any 1988. Aquest any encetà la seva tercera etapa manacorina a l'església de Fartarix. Al llarg de tots aquests anys Don Mateu Galmés ha promogut nombroses iniciatives de caire pastoral, musical, cultural i popular. La seva participació fou decisiva en la creació de l'Escolania i de la coral parroquial, la residència de la Colònia d'Artà, les festes i el Patronat de Sant Antoni, la revitalització de la Capella de Manacor, el club Juvenil del Jordi d'es Recó, l'Associació de Viudes i la coral de Fartarix entre moltes d'altres activitats.

Volem acabar aquesta dedicatòria amb unes paraules de Don Mateu

referents la seva visió sobre el món actual: "Som optimista -deia-. Dins el món tanmateix, hi ha un anhel de solidaritat, el que no sé és si aquest sentiment que s'expressa continuament és sincer. Ignor si s'està fent el possible per resoldre el problema". Desitjam que Don Mateu

des de la Casa del Pare ens doni força i empenya per fer un món més solidari i fraternal. El seu exemple és, sens dubte, la millor penyora.

(Dades extretes del llibre "Don Mateu, el paisatge d'una vida").

Andreu Genovart Orell: Nou Rector dels Dolors

Recentment ens ha sorprès el nomenament de Mn. Rafel Umbert com a Vicari Territorial de la Diòcesi. A arrel d'aquest fet el Sr. Bisbe ha designat a Mn. Andreu Genovart nou rector de la Parròquia dels dolors. S'espera que s'incorpori al seu nou càrrec a finals del mes de juny. Fins aleshores ha ocupat el càrrec de Vicari General. Des del Full Parroquial li donam la més cordial benvinguda.